

העם

קצר בצמרת

„עשית את השגיאה שד חיך... אמר הרמטכ"ל לאדוף אברהם ארן

הקיץ קר - החורף חם / שועל טיפש - חמור חכם... גורס שיר ילדים ישראלי עממי הקרוי שועל טיפש. השבוע יכלו אזרחי ישראל להוסיף עוד בית אחד לאותו שיר אבסורדי ארוך.

נדמה היה שהגורל חמד לו לצון בהציגו את אחד האלופים הממושעים והממוסדים ביותר בצה"ל כמפר פקודה, ואילו את האלף הסורר ביותר - כנביא הסדר הטוב.

גזירת-שתיקה. ברן הואשם בכך שהפך איסור מפורש של הרמטכ"ל ושר הביטחון, אשר אסרו על קציני צה"ל להגיב על דו"ח ועדת אגרנט, בכך שמסר לפירסום לסופר מעריב בוושינגטון, שמר אל שבג, את גירסתו על מה שאירע ב-8 באוקטובר 1973 - יום הקרבות היחידי שאותו חקרה ועדת אגרנט.

אילו היתה זו הפרת-פקודה טהורה, לא היה עוד מה לברר, אלא שהדברים לא היו כה פשוטים כפי שניראו. מאחריהם ביצב קצר בין הרמטכ"ל, רב-אלוף מרדכי גור לבין שר-הביטחון שמעון פרס.

ברן היה אחד האלופים הבודדים שלא היה מסובך במילחמת-הגנרלים במלחמת יום-הכיפורים. הוא נסחף להתמודדות רק בעיקבות פירסום דו"ח-הביניים של ועדת אגרנט. או הסתבר למי שהיה אלוף-הפיקוד הדרום, שמואל (גורודיש) גוגן, כי ברן האשים אותו באחריות למחוללי אותו יום. גוגן יצא להתקפת-נגד, האשים את ברן כי לא ביצע את הוראות הפיקוד שניתנו לו, תקף את המצרים בהתקפת-נגד שלא לפי התוכנית ובכך גרם לכישלון ההתקפה. בינתיים מונה ברן כניספח צה"ל ב" וושינגטון. נגזרה עליו שתיקה. גם כאשר הוחשד בזיוף והעלמת יומני המלחמה של אוגדתו, לא יכול היה להגיב. מצב זה עירער את מעמדו של ברן בושינגטון. לגבי מי שמייצג את ישראל בפנטאגון ומנהל מגעים עם בתי-החרושת לנשק בארצות-הברית, החשדה בכך שהיה מעורב בפרשה הוומה לפרשת ווטרגייט, אינה ב" גדר ירוק.

סקופ ה"מעריב". ברן פנה אז ל"רמטכ"ל, טען כי צה"ל צריך לפרסם את גירסתו, כדי לפזר את אווירת החשדות אשר נוצרה סביבו. תשובת הרמטכ"ל היתה כי יהיה עליו להמתין עד פירסום דו"ח ועדת אגרנט.

כשהוסיף ברן ללחוץ בנושא זה, הועלת העניין וניתן אישור עקי רוני לברן לפרסם את גירסתו על מה שאירע ב-8 באוקטובר, אחרי שיפורסם דו"ח הוועדה.

הדו"ח פורסם, וברן דרש מ"מוטה" את פרעון השטר, או הוצע לו שיישב עם סופר מעריב בוושינגטון, שמואל שבג, יכתיב לו את גירסתו בדומה להיתר שניתן לאלוף גוגן, להכתיב את גירסתו שלו לכתב מעריב, אהרון דולב. ברן פעל לפי ההוראות. אולם כאשר נודע הדבר לכתבי העיתונות הישראלית בושינגטון, הם מיחרו להזעיק את מע"רכותיהם בארץ: ברן מוסר סקופ ל"מעריב" בעיקבות זאת היו פניות לשר הביטחון שמעון פרס, שהתלוננו על העדר פת מעריב בפירסום גירסתו של ברן.

מוטה היה בצרה. אחת המשימות שהציב לעצמו מאז מונה כרמטכ"ל, היתה חיסול עיתונות-החצר של אלופי צה"ל, שלדעתו היתה אחד משורשי הרע של הפיקוד הבכיר. על-פי תפיסה זו אין הוציא הוראה האוסרת על אלופי צה"ל להיפגש עם

עיתונאים בארבע עיניים. ההסבר: "פגישה בארבע-עיניים היא לצרכי רכילות". מאידך, היה זה הוא שנתן היתר לברן להכין את גירסתו לפירסום. דבר שברן היה זכאי לו, לכל הדיעות. מוטה התקשר עם ברן, ניסח לעוף לו "עצה ידידותית". שימתין עם פירסום גירסתו בשלב זה. אלא שברן לא יכול היה לקבל את העצה. "העניין כבר יצא מתחת ידי", השיב. "עשית את השגיאה של חיך", אמר לו הרמטכ"ל.

הקשר הגורדי. נראה שברן לא הבין, בתום שיחה זו, כי בוטל ההיתר שניתן לו למסור את גירסתו לעיתונאים. הוא רתח גם כשהגיעה לאוזניו תגובתו של האלוף שרון על דו"ח אגרנט. אריק התבטא: "אילו ביצע ברן את פקודת הפיקוד ב-8 באוקטובר, היו פני המלחמה נראים אחרת." בטלפון מסר לו

אדוף ארן (במלחמה) מי נתן את החורחה?

הרמטכ"ל כי אריק היה מאופק ולא שה צן. אבל כשנודע לברן מה בדיוק אמר אריק, יצא מכליו.

איזו זכות יש לו לדבר כך? התריס על אריק. הוא טייל עם עוצבתו באפס"מ מעשה הלוח החזיר, וציפה שאשמיד את הארמיה השנייה לבדני!

כדי שפירסום גירסתו לא ייראה ככתב עיתונאית בודדה, מסר אז ברן את המציתת גם לכתב ידיעות אחרונות ב" וושינגטון, ניסים קיוותי. שתי הכתבות היו צריכות להתפרסם ביום השישי ה" אחרון.

כשנודע הדבר בארץ, געשו מאמצים לעכב את הפירסום. אלא שהיה זה מארז הר מדי. במערכת מעריב נודע כי ברן מסר ראיון גם לכתב ידיעות אחרונות. כדי להקדים את העיתון המתחרה, החליטו עורכי מעריב לאקדים את הפירסום ביום. כך התפרצה הפרשה, שבעיקבותיה נקרא ברן לחזור מייד לארץ. לבידור. לפרס נדמה היה כי ברן הפך פקודה מפורשת. מוטה סבר כי ברן הימרה את פיו. ברן האמין כי פעל לפי ההנחיות שניתנו לו על ידי הרמטכ"ל.

לעיתונות ולאורחי ישראל היתה זו פרשה חדשה. אבל בפני מערכת הביט"ח הן ניצבה הבעיה: איך להתיר את ה" תיסבוכת מבלי שתעורר סמכותו של הרמטכ"ל, בצורה שגם ניספח צה"ל בושינגטון ייצא ממנה נקי מכל רבב של חשד על הפרת פקודה?

יהדות

עלילותיו של נחום-הצלקום

נחום-הצלקום הצליח

שוב - ויריביו הרבים

נותרו חסרי-אונים

"נחום-הצלקום" הוא בוכה המצטיינת בת כונה אחת: בכל פעם שהיא נופלת על (המשך בעמוד 29)

טוטו

ספורט וזינוק

השבוע עליה מינימום הפרס הראשון ל" 550.000

(כולל העברה)

מינימום כלל הפרסים מיליון ורבע ל"י

(כולל העברה)

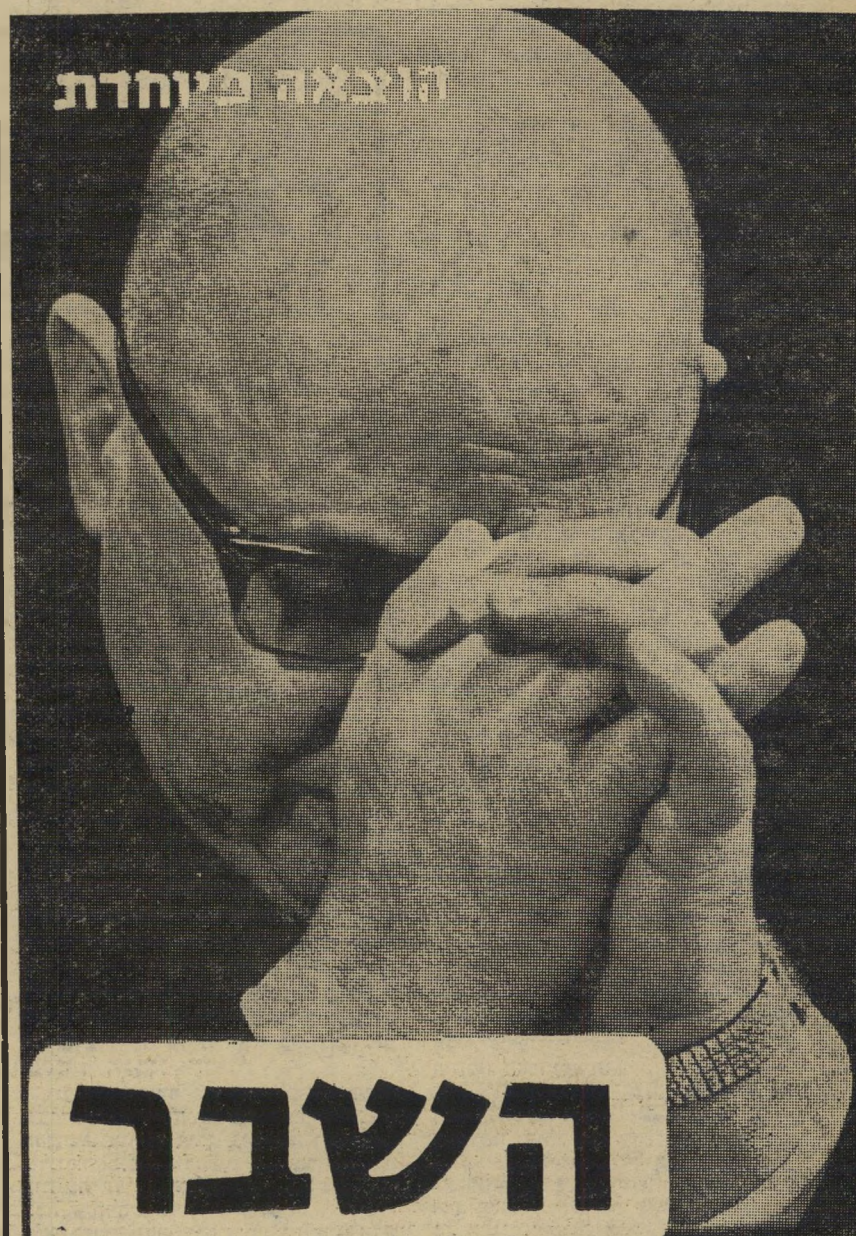
יום מיושי - המועד האחרון למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בטוטו

לאן נעלם אוצר המדינה?

הוצאה מיוחדת

השבר

פנחס ספיר, נויכאל צור, טיבור רוזנבאום

החברה לישראל וכל השאר.

לחשיג בכל דוכני המכירה • הפצה, גדי, רח' צילנוב 13, טל. 823701